

KJELL TRESLOW:

Replik till Anders Kempe

Tack för Dina synpunkter på min kommentar till valutgången. Din artikel bekräftar det jag försökte säga i artikeln, fast tydligen alltför försiktigt: En svag politisk analys med därav följande fel i politisk strategi och taktik bidrog till att vända fyra valframgångar i rad för moderaterna till sin motsats.

Olof Lagercrantz har någon gång myntat uttrycket: "Helvetet är att bli missförstådd". Detta kan möjligen hävdas om hela den moderata politiken. Men jag menar att om så är fallet måste upphovsmännen till denna politik och strategin för att föra ut den ta på sig en stor del av ansvaret när det går fel.

Jag delar Kempes uppfattning att Sveriges grundproblem är att vi har en för stor offentlig konsumtion. Problemet är emellertid att hela samhället oavsett vilken sektor vi ser till lever på för stor fot. Det är en svår pedagogisk uppgift att klara ut detta med väljarna. Jag tror fortfarande inte och har inte blivit övertygad av Kempes och andras argument att bästa sättet är att från en oppositionsställning ta tag i alla frågor samtidigt.

I sak kan man kanske, om pedagogiken är framgångsrik, förskjuta gränserna för vad som är politiskt möjligt åt det egna hållet. Så har ju också skett i viss mån. Men ingrepp i den storleksordning vi talar om kräver någon slags uttalad eller outtalad consensus.

Jag vidhåller vad jag skrivit om fackföreningsfientligheten. Om det varit så att partiet stannat vid att kämpa mot kollektivanslutningen hade det hela varit all right från alla utgångspunkter. Nu kombinerades detta med ett antal andra förslag och uttalanden mot fackföreningarna, som delvis må ha varit sakligt väl-

grundade men var politisk idioti därför att de enbart mobiliserade partiets fiender. Om man gör så undergrävs det förtroende i botten som alltid måste finnas i vår typ av demokrati rörande motståndarnas ärliga avsikter. Att konstatera detta är, tycker jag, något helt annat än opportunist.

Redaktör Anders Isacson har i sin nyligen utkomna biografi över Per Albin Hansson med stark trovärdighet visat att inte ens folkhemstanken var Per Albinsk och socialdemokratisk, utan ursprungligen kom från den konservativa tänkarstugan och från Högern när den satt i regeringsställning. Alltså: Att vara konservativ är att slå vakt om det goda folkhem som fördelar välstånd till alla. Moderata Samlingspartiet måste komma tillbaka till att vara en sådan det goda samhällets förespråkare mer än att framstå – med rätt eller orätt – som en ytterlighetsriktning.

Visst ska vi sträva efter att få in mer marknadsekonomi och god hushållning i den offentliga verksamheten. Men begreppet marknadsekonomi kan bara till en del visa oss vilken väg som skall väljas. Det är förträffligt så länge vi rör oss inom det ekonomiska fältet av politiken. Men som samhällslära och överideologi för samhällsbyggandet är det en lika osäker kompass som någonsin socialism och marxism varit det för sina anhängare.

Vi som kämpade för de konservativa ideerna och en icke-socialistisk politik på den tiden partiet hade 12–13 procent av väljarna – mindre än så har vi aldrig dessbättre varit – vill inte gärna uppleva detta en gång till. Det är mot den bakgrunden Du skall se mitt inlägg.